

Izjava, izvršeni poudarek, vsak dan...
Asiškiga št. 20, L. nadstropje. Dopolniti se poštajo uradno...
pisma se ne sprejemajo, rokopisi pa vajo. Izdajatelj...
Anton Gerbec. — Lastnik...
znan za mesec: L. 7., 3 mesece...
za izposodbo mesečno 4 lire več.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v širokosti črne kolone (72 mm.). — Oglasi trgovcev in obrtnikov nam po 40 cent. osmrtnice, zahvale, poslanice in vabilja po L. 1.—, oglasi denarnih zavodov po L. 2. — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2. — Oglasi, naravnani in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega, št. 20, L. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Ne izneverjajte se častnim tradicijam!

Naj bi se to, kar se sedaj dogaja z našo čelo, posebno ljudsko — to prvo in nepozredno posredovalko kulture široki masi — dogajalo kjersikoli, v katerikoli državi prosvitljene Evrope, bi morali videti v tem velikem grehu na škodo ljudske naobrazbe in vseobče kulture! Z globokim obžalovanjem bi gledali na tako zlobo!

Tem trpkostjo čustva nam razjedajo dušo, ko vidimo tako početje ravno v Italiji, v državi naroda s tako minulostjo, s kakršno se upravičeno ponaša italijanski narod. Njegova zgodovina je najmočnejša in najsijajnejša apoteoza narodne ideje in svobode. Ta zgodovina tvori neizmerno svoto težkih bojev, neizmerne trpljenja, krvavih žrtv za svoje narodno ujedinjenje in svojo svobodo. Tisoči in tisoči njegovih sinov so položili svoje življenje na žrtvenik te vzvišene ideje, tega posvečenega načela. Po veličini njegovega zgodovinsko-slavnega »Risorgimenta« bi bil ravno ta narod poklican tudi sedaj na mesto prvobornika za narodno in kulturno svobodo vseh narodov, za vsesplošno udejstvovanje ideje, ki se je on sam boril zanj z junostvom, pred katerim se klanja v globokem spoštovanju ves civilizirani svet.

Ko so nas, Jugoslovane v Julijski Krajini, svetovni dogodki odcepili od naše etnične skupnosti, smo občutili to — čemu bi tajili to, saj smo element z živo narodno zavestjo! — kot silen udarec in bilo nam je, kakor da se je odprl pred nami grob, ki naj pade vanj naše najlepše pričakovanje po stoletnem narodnem suženstvu, pričakovanje, da bomo odslej živeli novč življenje na solncu narodne svobode v skupnosti s svojimi plemenskimi brati. Bili so to za nas dnevi grenkega razočaranja.

Ali po prvih trenutkih potrtosti nam je oživela zopet lepa nada ob misli, da bomo živeli skupno življenje z narodom, ki je toliko pretrpel za svojo lastno svobodo in se tako junsko boril proti tujinskemu gospodstvu in nasilju. Računali smo, da bo narod, ki je v njem tako žarka ljubav do svoje narodne bitnosti, do svojega jezika in svoje kulture, imel polno razumevanje za to isto ljubav pri lastnih drugorodnih sodržavljanih: da bo v najvišji meri spoštoval njihovo zvestobo napram svojemu narodnemu bistvu, njihovo ljubezen do sladkega materinega jezika — saj ne more biti poštenega bitja, ki bi mu ne bila ta ljubezen najljubša — in njegov ponos na lastno kulturo, ki si jo je ustvaril sam, iz sebe, iz svoje moči, in proti volji iste tiranije, ki je davila tudi del italijanskega naroda v teh pokrajinah vse do osvoboditve. Nismo si mogli misliti in izključeno se nam je zdelo, da bi tak narod hotel odrekati nam tiste etične dobrine, za katere se je on sam s tolikimi žrtvami boril, dokler so se mu odrekale.

Ta naša nada, ki nas je pomirila z usodo, odločno nam po pariški konferenci, je imela krepko oporo posebno v dejstvu, da so najbolj prosvitljivi duhovi italijanskega naroda — naj imenujemo le Giuseppe Mazzini-ja — že v minulih časih nujno in goreče polagali na srce svojim soplemenjkom, naj živijo v prijateljstvu in bratstvu z vsem našim plemenom na vzhodni obali Jadrana, ker da bo v takem dobrem razmerju zagotovljena velika korist in častna

bodočnost njih lastnega naroda in njegove države.

Na vso minulost italijanskega naroda, na njegovo veliko ljubezen do vzvišenih načel narodne svobode in pravičnosti, in pa na vzvišene nauke njegovih prosvitljenih duhov, smo opirali svoje nade. Lojalno smo priznali dovršeni čin, odločili smo, da hočemo biti lojalni državljeni svoje nove države, da bomo zvesto vršili svoje dolžnosti napram nji. To svojo besedo je podalo naše ljudstvo opetovano na način, ki je izključal vsak dvom nad nje iskrenostjo. Zato smo bili uverjeni tembolj, da se nam bo vračalo milo za drago, da bo država postopala z nami po tistem evangelijskem reku: ne stori drugemu, kar ne želiš da bi drugi tebi storili! Točneje rečeno: kar so tebi, plemeniti italijanski narod, drugi delali, dokler se nisi osvobodil iz njihovih okov!

V tej veri smo z zaupanjem gledali v bodočnost. Ta vera naša je danes ljuto prevarjena. Prišlo je nad nas pregrenko razočaranje, ko vidimo, da se nam vrhni zastopniki naroda s tako staro in slavno kulturo jeli neusmiljeno podirati podlage naše kulture, da vidijo upornosti proti državi in sovraštvo proti italijanskemu narodu v našem boju za iste pravice, za katere se je boril on sam z neprimerno vztrajnostjo in neustrašenostjo.

Stojimo pred psihološko zagonetko. Kako naj si razlagamo to razdvojenost med lastno častno kulturno minulostjo in sedanjim nekulturnim početjem?! Imamo razlago vendar-le. Tudi sedaj se oglašajo prosvitljeni sinovi italijanskega naroda, ki z iskreno besedo svarijo pred tako manjšinsko politiko, kakor se danes izvaja v naši pokrajini. Profesor Pecchione — eden prvih učiteljev prava in znanstvenikov sedanjega Italije — je napisal nedavno v turski »Stampi« znamenito zagotovilo: »Z gotovostjo se more reči, da ta politika (raznarodovanje anektiranega ozemlja) ne odgovarja sruči italijanskemu ter da jo izobraženi del italijanskega naroda ne odobrava!« — Pripoveduje, kako so se Italijani svoječasno borili v Inomostu (pod njegovim vodstvom) za ideje pravičnosti, za spoštovanje kulture narodnih manjšin. In dostavlja: »Trdno verujem, da je vse tisto, kar se je nam videlo lepo in pravično tedaj, ko smo bili neznanca manjšina, pravično in lepo tudi sedaj, ko smo v polni večini proti Nemcem in Slovanom!«

Te izjave znamenitega moža, ki uživa velik sloves v znanstvenem svetu, nam dajejo razlago za gori označeno razdvojenost med minulostjo in sedanjostjo. Ugotavljajo, da sedanje zablode vladalcev ne odgovarjajo italijanskemu sruči in da izobraženi del italijanskega naroda ne odobrava politike — izneverjanja najlepšim tradicijam italijanske minulosti!

V tem je naša tolažba, ker se ne odrečemo nade, da se italijanska javnost zave iz sedanje blodnje ter da pridejo v nji do besede prosvitljivi duhovi, ki učijo in svarijo: ne izneverjajte se vzvišenim tradicijam svoje lastne minulosti, ki je pridobila italijanskemu narodu spoštovanje narodov! Zahtevajte od drugorodnih manjšin, kar so dolžne državi, a tudi ta naj ne krati njim, kar jim je dolžna po zapovedi ideje svobode in načel pravičnosti!!

Politični položaj v Jugoslaviji

Nova pogajanja med radikali in SLS? Protič proti Pašiću. — »Demokratija« bo zopet izhajala.

BEograd, 18. Včeraj dopoldne so dolgo konferirali Pašić, Ljuba Jovanović in Marko Gjerčić. Razgovarjali so se o težavah ter o sporih v radikalnem klubu. »Pravda« poroča, da so radikali ponudili dr. Korošcu pogajanja za sporazum, kar dokazuje, da se vlada resno boji, da bi vendarlemoglo priti 30 do 40 Radićevih poslancev v parlament, kar bi pomenilo konec Pašićeve vlade. 40 Radićevih mandatov je nespornih in bi morali biti takoj potrjeni. Prišoge kralju in ustavi bi se jim tudi ne moglo zabraniti. Dr. Korošec sam tava še vedno v negotovosti med vlado in opozicijo. Vzemiraja ga tudi razpoloženje v lastnem klubu, kjer se je pojavilo tako veliko nezadovoljstvo proti vodstvu, da prete nekateri poslanci celo z izstopom iz stranke. Današnje »Novosti« objavljajo drugi članek Stojana Protića pod naslovom »Još jedna Pašićeva majstorija«. V tem članku odgovarja Protič ravnatelju »Tribune« Taletovu. Protič obsežno razlaga, da je Pašić vedno vodil politiko za njegovim hrbtom. Pašić ni izključno kriv za korupcijo, ker je on ni ustvaril, toda gre ji na roko s svojim postopanjem in s postopanjem svoje najbližje rodbine in okolice. Protič očita Taletovu, da ga kot Pašićev branitelj poskuša porablja kot ščit za obrambo Pašića glede korupcije. Toda Taletov ne more prevariti javnosti, pravi Protič, ker je vsakemu dobro znana vsa situacija.

Na današnji dopoldanski seji je glavni odbor demokratske stranke razpravljal o raznih notranjih vprašanjih stranke in o pripravah za strankni kongres, o katerih je poročal dr. Marinković. Govorilo se je tudi o obnovitvi dnevnika »Demokratija«, ki prične v kratkem zopet izhajati. Za direktorja je bil določen bivši finančni minister dr. Kosta Kumanudi.

Razmejitve med Jugoslavijo in sosednimi državami

BEograd, 18. Razmejitvene komisije, ki so vršile razmejitvena dela na mejah proti Avstriji, Madžarski, Italiji in Albaniji, so svoje delovanje sedaj popolnoma zaključile ali pa začasno prekinile. Razmejitve z Avstrijo je popolnoma dokončala. Pregledati se imajo še nekateri tehnični in topografski dokumenti. Ko bo ta pregled dokončan, se ima v smislu navodil poslanske konference v Parizu predložiti končni razmejitveni elaborat medzavezniški razmejitveni komisiji v odobrenje. Po tem odobrenju se sestavi zaključni protokol, ki bo podpisan od jugoslovanske in avstrijske razmejitvene komisije.

Razmejitvena komisija napram Madžarski je svoje delo dokončala v sektorju Kaniza — Baja in pa v sektorju Tisa — Dunava kakor tudi v Medjimurju. Določiti se imajo še meje v Prekmurju odnosno se imajo izravnavati nekatera sporna vprašanja. Pričakujejo, da bo ta razmejitve dokončane do konca tega leta.

Razmejitvena komisija za Italijo je svoje delo popolnoma prekinila. V treh sektorjih te komisije so sicer dela dokončana, vendar je treba ugotoviti, da glavna razmejitve med Reko in Jugoslavijo se sploh še ni pričela.

Razmejitve v Albaniji je zelo težavna. Medzavezniška razmejitvena komisija je v sektorju napram Črnigori določila Albanijsko ozemlje, ki je že po londonski pogodbi l. 1913. bilo prideljeno tedanji kraljevini Črnigori. Razmejitvena komisija je zlasti v sektorju Gusinje pomaknila mejno črto predaleč v črnogorsko ozemlje. Med tamšnjim prebivalstvom je nastalo veliko razburjenje in nezadovoljstvo. V skladu z okolnostmi je jugoslov. vlada opozorila zaveznike, da ne nosi nikake odgovornosti za eventualne težke posledice. Nastal je spor in medzavezniška komisija je začasno prekinila razmejitveno delo.

Lord Cecil na počitku
LONDON, 18. Na svet zdravnikov je lord Robert Cecil odšel na kratek dopust.

Važna konferenca v Zagrebu o socijalnih vprašanjih

ZAGREB, 18. Po inicijativi predsednika Trgovske in obrtne zbornice Vladimira Arka, se je vršila včeraj ob 11. dopoldne v predsedstvu pokrajinske uprave v Zagrebu anketa zastopnikov pridobitnih krogov, kateri je predsedoval minister socijane politike dr. Peleš. Ankete so se udeležili poleg dr. Kuželja imenom Trgovske in obrtne zbornice predsednik Vladimir Arko, podpredsednik inž. Carneletti s tremi zborničnimi svetniki; dalje v imenu Zveze industrijalcev predsednik Š. D. Aleksander, generalni tajnik Marko Bauer z nekaterimi člani Zveze, v imenu Zveze trgovcev preds. Ernest Grünwald in tajnik Juhn ter v imenu Obrtne zveze tajnik Čupak.

Minister dr. Peleš je uvodoma naglašal informativni značaj ankete ter naznanil dnevni red. Podpredsednik Trgovske in obrtne zbornice inž. Carneletti je podrobno obrazložil memoranda zbornice in zahteval v imenu obrtnikov decentralizacijo delavskega zavarovanja, revizijo določenih zavarovalnih prispevkov in preureditev dosedanje uradne prakse. Za decentralizacijo delavskega zavarovanja govori neenaka predzgodovina socijalnih institucij v posameznih provincih, vsled česar je enotni zakon za celo državo še prezgoden. Predlagal je ustanovitev finančno avtonomnih centralnih uradov s posebnimi ravnateljstvi v Zagrebu, Beogradu, Novem Sadu, Sarajevu in Splitu. Ugovarjal je, da se večji del dohodkov porablja za kritje administrativnih stroškov. Govornik je dokazal na konkretnih primerih pomanjkljivosti pri obstoječih zavarovalnih razredih, ki delodajalca preveč obremenjujejo in znašajo 7 odst. denarnega prometa. Grajal je, da so bili sprejeti pri zavarovalnih uradih nestrokovnjaki in je predlagal spremembo zakona, po katerem naj bi varirali prispevki med 10 in 20 odstotki dnevnega zaslužka. Zbornični predsednik Arko je predlagal radi prihrankov skrajšanje porodniške dobe na 14 dni pred in 6 tednov po porodu. Dalje je zahteval izločitev ravnateljev vseh podjetij in služinčadi iz zavarovanja, ker to niso delavci v navadnem pomenu besede. Tajnik obrtne zveze Čupak je kritiziral, da so nevarnostni razredi pomanjkljivi in predlagal, naj se glede uprave vzame za vzgled inozemstvo. Generalni tajnik Zveze industrijalcev Bauer je temu nasproti ugovarjal, da so bili nevarnostni razredi določeni na podlagi dolgoletnih izkušenj; soglašal pa je radi neizvedljivosti uradništva v zavarovalnih uradih. Industrialec R. Pilepić je poudaril, da bo po izvršeni redukciji upravnega aparata število uradnikov se tako zmanjšalo, da bo prišel en uradnik na 500 zavarovancev, kakor v inozemstvu. Zbornični podpredsednik inž. Carneletti je predlagal, da se ukine institucija Borze dela, ker je odveč. Po ponovnih izjavah predsednika Arka in Aleksandra je minister dr. Peleš poročal o vseh razgovorih z zastopniki obrtnih korporacij v Ljubljani, na kar se je predsednik Zveze trgovcev Grünwald pritožil v imenu trgovcev proti zakonu o pobijanju dražnje, ki naj bi bil ukinjen in je zahteval spremembe v določilih stanovanjskega zakona glede stavbenih dolžnosti različnih kategorij. Minister dr. Peleš je izjavil, da je vprašanje stavbene dolžnosti ravno v študiju in bodo v kratkem izšla nova določila, ker je določba o stavbeni dolžnosti za osebe, ki imajo 60 tisoč dinarjev letnih dohodkov, anomalija. Pri obravnavanju vprašanja predpisov o potovanju in bivanju za tuje delavce, je zahteval predsednik Arko na podlagi obširne referate revizijo določb. Zbornični svetnik Fersteck je predlagal nedeljski počitek za brivnice v provinci in zahteval spremembo sistema v stanovanjskem vprašanju.

Dr. Peleš se je na koncu zahvalil za udeležbo in obljubil, da bo zaslišana mnenja izročil vsem delavskim organizacijam, da zavzamejo stališče. Obljubil je, da bo skušal odpraviti nedostatke, vendar pa naglasil, da se je osebno preprčil o vzornem obratu zavarovalnih uradov.

Razdelitev Slovenije na oblasti

— odločena!
LJUBLJANA, 18. Današnji »Slov. Narod« javlja: Po zanesljivih poročilih iz Beograda je vlada v prisotnosti pokrajinskega namestnika dr. Čimica ponovno razmotrivala problem razdelitve Slovenije in Hrvaške na oblasti ter končno sklenila, da se naj za enkrat ne izvede parcelacija niti Hrvaške, niti Slovenije, marveč se naj počaka s to operacijo še pet do šest let, ko razmere v to dozor in ko bodo na izvedbo tega načrta podani ne samo vsi politični, marveč predvsem tudi vsi finančni predpogoji.

Masaryk zapušta Pariz

PARIZ, 18. Masaryk, katerega oficijelno bivanje v Parizu je končalo, je zapustil danes jutraj ob 9. uri palačo zunanjega ministrstva ter se je podal v hotel na trgu Concordia, kjer se je nastanil kot zasebnik. Okrog 12. ure je g. Masaryk obiskal gosp. Poincaréja, s katerim se je razgovarjal več nego eno uro.

KRVAV NAPAD NA ŠOLE NA OTOKU MINDANAO

MANILLA, 17. Divjaki so napadli šole na otoku Mindanau ter usmrtili 3 učitelje, 1 poročnika, 1 narednika in 8 stražnikov. Bila je naprošena pomoč ameriških čet.

Ponovni nemški korak v Parizu brezuspešen

Poincaré in Jaspas stavila kot predpogoja za pogajanja obnovitev dobav v naravi. Položaj na Saškem postaja težji.

PARIZ, 18. O uspehu včerajšnjega razgovora med Poincaréjem in nemškim odpravnikom poslov v Parizu, v. Hoesch, poročajo tukajšnji listi: Poincaré je včeraj dopoldne sprejel v. Hoescha, ki se je mudil na »Quai d'Orsay« okoli 40 minut. Namen obiska nemškega odpravnika je bil, da preprča francoskega ministrskega predsednika o nujni potrebi, da bi pričela nepsredna pogajanja med francosko in nemško vlado za povrnitev na delo v Porurju. Uspeh koraka nemške vlade je bil negativen. Poincaré je enostavno odgovoril, da se francoska vlada ne bo prej spustila v nikak pogajanja z nemško vlado, dokler se ne povrne v Porurje normalno življenje in dokler Nemčija ne prične spet z rednimi dobavami v naravi na račun vojne odškodnine.

Na sporočilo v. Hoescha, da so se nemški železničarji povrnil v službo na uraden ukaz nemške vlade, je Poincaré odgovoril, da so nekateri železničarji n. pr. na Palatinskem, prešli plačo že za tri mesece vnaprej. Nato je v. Hoesch obrazložil francoskemu ministrskemu predsedniku razloge, radi katerih je nemška vlada odpravila davek na prevoz in odtegnila izvozna dovoljenja za prevoz. Vlada je to storila, ker je hotela na ta način olajšati težak položaj, v katerem se nahajajo proizvajalci in industrijalci sploh.

Kar se tiče dobav v naravi je izjavil v. Hoesch, da je Stresemann mnenja, da ne bo nemška vlada mogla odškodovati industrijalce za dobave v naravi, ker ji njen sedanji gospodarski položaj ne dovoljuje tega. Poincaréja je ta izjava zelo osupnila; kajti tu ne gre za prenos denarja v inozemstvo, ampak za plačila notranjih dolgov. Plačevanje dobav bi se le malo časa vršilo v papirnatih markah, ker bo Nemčija itak vpeljala nov denar. Francoska vlada vztraja na stališču, da se morajo prej povrniti v Porurje iste normalne razmere, kakor so vladale pred početkom pasivnega odpora. Poincaré je izrazil svoje začudenje, da Stresemann v istem trenutku, ko prosi, da bi se zapričela pogajanja, izjavlja, da ne bo nemška vlada plačala dobav.

Nemški odpravnik poslov bo sporočil ugovore francoskega ministrskega predsednika svoji vladi. »Matin« pravi, da so notranje razmere v Nemčiji dovedle Stresemanna do tega koraka; kajti Stresemann hoče pokazati nemškimi političnim krogom, da je njegov namen nadaljevanje pomenke z zavezniki. Prihodnji tedni nam bodo pokazali — zaključuje list — ali ima Stresemann še kaj avtoritete.

Tudi korak v Bruxellesu brezuspešen

LONDON, 18. »Times« poroča iz Bruxellesa, da je včeraj belgijski minister za zunanje zadeve Jaspas sprejel nemškega pooblaščenca Roedingera. Ta je najprej naznanil belgijskemu ministru, da je nemška vlada dala ukaz železničarjem v Porurju, da naj se povrnejo v službo. Dalje je izjavil, da je gospodarski položaj v Nemčiji tako težak, da ni mogla vlada še nadalje obdržati davka na prevoz, katerega izkupicek je šel na račun voj. odškodnine; k zaključku pogovora, ki je trajal pol ure, je Roedingerekel, da ne bo mogla nemška vlada plačati dobav na račun vojne odškodnine, za katere so se obvezali nemški industrijalci v Porurju. Jaspas je odgovoril, da je to pač zadeva nemške vlade; Belgija ne bo prav gotovo plačala tega premože.

Neredi na Saškem vzbujajo vladi skrb.

BERLIN, 18. Državni zbor se bo bržkone sestel v ponedeljek; na dnevnem redu bo razprava o osemurnem delavniku. Skrajna desnica upa, da bo pri razpravi prišlo do hudega navzkrižja med socialisti in ostalimi strankami, ki so zastopane v vladi, in to da bo imelo za posledico razkol v koaliciji.

V vseh političnih krogih vzbujajo vesti o neredih na Saškem veliko vznemirjenje. Vojaški poveljniki na Saškem gen. Müller je poslal vladi v Dresden ultimatum, v katerem zahteva, naj vlada do današnjega dne dopoldne izjavi, ali se strinja z govorom finančnega ministra komunist Battherja proti odredbi, s katero je Müller razpustil delavske centurije. Ultimatum je bil prečitán v poslanski zbornici. Ministrski predsednik je odločno protestiral, češ saška vlada je odgovorna napram zbornici in ne napram kakemu generalu. »Vlada, je zaključil predsednik, ne bo sploh odgovorila na ultimatum, na katerega ni vredno odgovarjati.

Napor Nemčije, da bi dosegla pogajanja.

BERLIN, 18. Wolfurad javlja, da je nemški poslanik v Parizu včeraj zopet izjavil napram Poincaréju željo Nemčije, da bi se otvorila pogajanja sklicujoč se na to, da je opustitev pasivnega odpora že dovršeno dejstvo. Poslanik je poudarjal, da Nemčija za sedaj ne more financirati dajatev premožnosti in da bi se morali vsled tega zapreti premožnosti, kar bi izročilo ne samo kakih 550.000 rudarjev lakoti, ampak z njimi še milijone drugih ljudi.

Stresemannova sodba o položaju na Nemškem

LONDON, 18. Dopsnik lista Daily News je imel pogovor s Stresemannom, kateri je izjavil, da po njegovem mnenju nemška vlada ne bo mogla premagati finančne in politične poteškoče, če ne prične doba miru. Glede zunanje politike je Stresemann dolžil Društvo narodov, da je nepravilno postopalo v vprašanju Zgornje Šlezije ter da se ni popolnoma nič brigalo za vprašanje reparacij in zavezniških dolgov in še manj za zasedbo Porurja.

Navskrižja med Stresemannom in Stinnesom enostavna komedija?

Pogajanja med zavezniki in Stinnesom v Düsseldorfu niso dovedla do nikakega zaključka.

PARIZ, 18. Dopsnik lista »Petit Parisien« poroča iz Düsseldorfa, da je predsednik medzavezniške komisije za nadzorovanje rudnikov sprejel nemške industrijalce Stinnesa, Gloecknerja in Vogela. Takoj ob pričetku razgovora je Stinnes omenil Stresemannove izjave, da ne bo mogla nemška vlada plačati industrijalcem dobav v naravi na račun vojne odškodnine. Predsednik medzavezniške komisije je pripomnil, da je že 25% industrijalcev v Porurju sklenilo z zavezniški dogovore, s katerimi so obvezali, da bodo sami skrbeli za razpečavo premože in da bodo oddali zaveznikom 1/10 proizvodnje na račun vojne odškodnine. Dalje je vprašal Stinnesa, ali je skupina, ki jo on zastopa, pripravljena slediti temu zgledu. Stinnes je odgovoril: Dokler ne zagotovi vlada plačila dobav, ne bodo mogli industrijalci pričeti z dobavami. Kako naj ti oddajo 1/10 proizvodnje zaveznikom, ko stane nemški premož na licu mesta 73 frankov, angl. pa samo 55 frankov?

Ker je predsednik vztrajal pri svojem prvotnem stališču, ni prišlo do sporazuma. Toda noven korak sam — zaključuje list — je dobro znamenje. Nemški krogi so prepričani, da niso navzkrižja med Stresemannom in Stinnesom nič drugega kakor velika komedija in da se možakarja prav dobro razumeta.

Stavka v Mannheimu. - Več mrtvih.

BERLIN, 18. Wolfurad dopisni urad poroča iz Mannheima: Ukaz delavsk. svetov, naj stopijo delavci v 24-urno splošno stavko, je bil izvršen; predvsem so se udeležili stavke uslužbenci pri cestni železnici, plinarji in elektrarni. Policija je morala večkrat z orožjem razgnati demonstrante. Bilo je veliko ranjenih in mrtvih.

Nemški železničarji se vračajo na delo

PARIZ, 18. Agencija Havas ima iz Düsseldorfa sledečo vest: Nemški železničarji so včeraj pričeli oglašati se pri zglastvenemu uradu francoskih železnic. Tekom dneva se je vpisalo v Essenu 10.000 železničarjev, v Mainzu 6800, v Trieru pa 15.000.

Odnosaji med Rusijo in Bolgarsko

Rusija odklanja vsako odgovornost za nedavne nemire na Bolgarskem. - Bolgarska vztraja pri svojih obdolžitvah

RIM, 18. Zastopstvo sovjetske Rusije v Rimu je izdalo včeraj preko listov sledečo izjavo: Kakor pravi londonski dopsnik nekega rimskega lista, je izjavil bolgarski minister za zunanje zadeve polkovnik Kalkov v razgovoru, ki ga je imel z omenjenim dopsnikom, da so bili nedavni upori na Bolgarskem pripravljani z ruskim orožjem in ruskim denarjem in da je imela v njih svoje prste tudi propaganda, ki jo je delala komisija za za povrnitev ruskih beguncev. Dalje je minister dodal, da je bila omenjena vsled tega izgnana z bolgarskega ozemlja. Vse to ne odgovarja resnici in kot dokaz bi zadostovalo dejstvo, da komisija za povrnitev ruskih beguncev ni mogla biti izgnana z bolgarskega ozemlja iz enostavnega razloga, ker je bila od moskovske vlade odpoklicana v domovino vsled podlega umora njenega načelnika g. Selepugina in je zapustila bolgarsko ozemlje precej časa prej, nego so nastali dogodki, o katerih je beseda v omenjenem pogovoru.

V odgovor na to izjavo ruskega zastopnika je izdalo danes bolgarsko poslanstvo s svoje strani izjavo, iz katere je razvidno, da bolgarska vlada vztraja pri svojih obdolžitvah. V izjavi, ki je bila objavljena včeraj — pravi bolgarsko poslanstvo — trdi rusko zastopstvo v Rimu v nasprotju z izjavami z bolgarske uradne strani, da sovjetska misija Rdečega križa ni bila izgnana iz Bolgarije, temveč da jo je moskovska vlada odpoklicala vsled umora njenega načelnika Selepugina. Bolgarsko poslanstvo v Rimu pripominja k tej stvari, da je bila sovjetska misija v resnici in v nedvomljivi obliki pozvana od bolgarske vlade, naj zapusti deželo, ker je zlorabljala gostoljubje, katerega je bila dolžna, za drzno propagando proti socialnemu redu in javnemu miru v deželi. Selepugin ni bil nikdar načelnik kakke misije na Bolgarskem. Res je, da je bil umorjen na Bolgarskem, toda umor so zakrivali ruski begunci. Rusko zastopstvo zanika dalje, da bi bili nedavni nemiri na Bolgarskem pripravljeni z orožjem in podporami, ki so bile poslane iz Moskve. Bolgarska vlada ima v svojih rokah neopovrgljive dokaze o udeležbi III. komunistične internacionale v Moskvi pri omenjenih nemirih. Toda bolgarsko poslanstvo smatra za nepotrebnost, da bi se spuščalo v polemiko z zastopniki moskovske vlade, kajti ta poslednja je vedno naglašala, da nima s III. internacionalo nič skupnega.

SOFIJA, 18. Bolgarska brzojavna agencija zanika vest pariškega lista »Humanité«, da je bilo pri nedavnih neredih na Bolgarskem 15.000 mrtvih in da so bile straže zažgale mesto Berekovico in bližnje vasi ter da je bil poglavar komunistov Blagojev umorjen. Resnica je ta — dodaja agencija — da je Blagojev živ in da staneuje v Sofiji in da ni bila razdejana nobena hiša ne v Berekovici ni ne v bližnjih vaseh. Število žrtv na obeh straneh pa ne znaša niti 20, dela gori omenjenega števila. Agencija zanika dalje tudi vest, da je bil minister za promet obsojen na smrt 20 železničarjev in delavcev radi nepokorščine. Noben nameščeneec v področju omenjenega ministra ni odrekel pokorščine ob času komunistične vstaje.

se države obvezujejo, da tekom leta v katerem bo stopila v krepost dogovor, in nato vsako tretje leto pošiljajo glavnemu tajništvu društva narodov seznam ukrepov, ki imajo namen, da poenostavijo carinsko poslovanje.

Poštna nabiralnica v Sesljanu. Komisarijat za pošto in brzojav Julijake Krajine v Trstu javlja, da bo začela s 1. novembra zopet poslovati poštna nabiralnica v Sesljanu. Nova nabiralnica bo imela štirikrat na teden zvezo s poštanim uradom v Devinu in bo spadala k poštnemu okrožju v Trziču.